

سریالی که تنها ۲۰ درصد آن واقعی است
کاندوی خوش خیال

شهروند | یک روز بعد از پایان سریال گاندو، کاشف به عمل آمده است که تنها ۲۰ درصد سریال واقعی است و بقیه داستان پرزادی‌های نویسنده است آن هم در حالی که در ابتدای سریال تأکید شده که داستان واقعی است. در روزهای گذشته این سریال به دلیل تخریب‌ها علیه دولت بارها مورد توجه قرار گرفته و حسام‌الدین آشنا بارها علاوه بر صداوسیما، تهیه‌کننده و سرمایه‌گذار آن را نیز مورد خطاب قرار داده است. البته مخالفان دولت هم در این مدت از هیچ تلاشی برای ادامه تخریب‌ها دست برنداشتند. مثلا جواد کریمی قدوسی دیروز درباره گاندو توییت کرد: «آن چه را که روزی کذب خوانند و از بنده به جهت انجام وظایف نمایندگی در شفاف‌سازی اطلاعات شکایت کردند؛ جیسون رضاییان خود اقرار می‌کند آن قدر به روحانی نزدیک بودم که طعم آدماس او را هم خیر داشتیم. امروز پرده‌ها افتاده است. اما تخریب‌ها ادامه دارد؛ تاوان حرکت در مدار حق همین است.» حسام‌الدین آشنا هم در پاسخ به او نوشت: «اقرار کرده یا ادعا کرده؟ تفاوت این دو بسیار است. خودش ادعا کرده یا دوستان در سریال از قول او ادعا کرده‌اند؟ حالا واقعا طعم آن آدماس در پرونده ثبت شده است؟ کسی تا به حال از خود یا تیم سپاهی حفاظت سوال کرده که آیا رئیس جمهوری اساسا از آدماس با مزه مشخصی استفاده می‌کنند یا نه؟» او در تویییتی دیگر به تصویر گاندو از تخیل نویسنده اشاره کرده و نوشته است: «این تصویر جزیی از ۸۰ درصد تخیل نویسنده و فیلمساز و سفارش دهنده است یا ۲۰ درصد واقعیت ادعایی؟» مخالفان دولت و البته عوامل سریال معتقدند که شفاف‌سازی مسائل سیاسی باید از جایی آغاز شود. اما هنوز مشخص نیست این شفافیت رسانه‌ای فقط در مورد پرونده‌های دیگر هم صادق است. جواد دودمانی هم دیروز در همین باره نوشت: «فرض را بر صحت تمام مطالب مطرح شده در پرونده رضاییان و گاندو گذاشتم و می‌گویم: «خب بزرگواران، پرونده عیسی شریفی و محسن سجادی‌نیا و امیرحسین رستمی را هم در حد این آدماس که نه، اندازه‌ها را در نظر بگیرید برای ملت توضیح دهید. سریال که محاله به مردم بگیرد پشت این پرونده‌ها اعتماد بسازید.»

دو روز قبل موسی، سخنگوی وزارت امور خارجه اعلام کرد که اگر ما اطلاعات می‌خواستند اسناد را در اختیارشان قرار می‌دادیم تا داستان واقعی تر شود. اما مجتبی امینی، تهیه‌کننده سریال در مواجهه با آن به «شهروند» گفت که در این باره تحقیقات گسترده‌ای انجام داده‌اند. حالا هم البته تیم سریال گاندو بر تحقیقات گسترده‌شان تأکید دارد. نمایان تفاوتی که می‌گویید پیش از ۸۰ درصد سریال تخیل است. آرش قادری، نویسنده این سریال دیروز در این باره توضیح داد: «پرونده اصلی گاندو، پرونده واقعی درباره جیسون رضاییان بوده که ماصدرصد به آن وفادار بودیم، ولی برای ۳۰ قسمت سریال نیاز به داستان‌های فرعی دیگری بود. به نوعی پرونده‌های حقیقی مختلفی به دست من رسید، ولی ارتباط دادن این خردم پرونده‌های حقیقی بر اساس تخیل من بوده است. به نوعی باید بگویم ۸۰ درصد این سریال عین حقیقت بوده و ۲۰ درصد دیگر نیز اجازه گفتن آن داده نشده است.» مجتبی امینی، تهیه‌کننده سریال هم درباره دلیل پخش شدن صحنه‌هایی که گفته شد به اعتراض دولت سانسور، ولی در فضای مجازی پخش شده، توضیح داد: «می‌توان بررسی کرد که چطور صحنه سانسور شده به فضای مجازی آمده است به نوعی صداوسیما باید توضیح دهد که این صحنه‌ها چطور به فضای مجازی رسیدند.»

جنجال بزرگ و ایبالی در فرودگاه شیکاگو

والیبالیست‌های ایران در حالی برای مرحله نهایی لیگ ملت‌ها به آمریکا سفر کردند که در جریان ورودشان به خاک آمریکا با ماجراهایی عجیبی روبه‌رو شدند. آنها ساعت‌ها در فرودگاه معطل ماندند و همین موضوع واکنش‌های زیادی در پی داشت. علاوه بر اعتراض رسمی وزارت ورزش، وزارت امور خارجه و کمیته ملی المپیک، داوری سرپرست فدراسیون والیبالی نیز انصراف خود را از حضور در شیکاگو در واکنش به این اتفاق اعلام کرد. همچنین فدراسیون جهانی نیز در بیانیه‌ای ضمن محکوم کردن این اقدام نوشت: «کاملاً به مشکلاتی که تیم ملی والیبالی ایران با آن مواجه شده اگه‌ا و البته نگران هستیم. ناراحتی ایرانی‌ها قابل درک است و مسئله را بگیریم می‌شویم.»

در هر اتاقی، محل‌های امن را مشخص کنید (مثلاً زیر یک میز محکم یا کنار ستون‌ها یا دیوارهای مجاور آنها).

دلخوری کیهان کلهر از حراست طاق بستان

کیهان کلهر در صفحه شخصی خود نسبت به وضع طاق بستان کرمانشاه انتقاد کرد و نوشت: «کنسرت در نخستین شب با تاخیری بسیار زیاد آغاز شد که دلیل آن دیر قرار دادن محل اجرا در اختیار تیم اجرایی و معطلی طولانی ما پشت درها بود. بر خوردهای زشت مسئولان حراست در ورودی مجموعه باعث دلخوری بسیاری از علاقه‌مندان شده بود که ما نیز در پشت صحنه با آن دست به گریبان بودیم. پس از کنسرت نیز بیرون کردن مردم با دبیات ناخوشایند در هنگام گرفتن عکس و راندن آنها به خیابان توسط حراست باعث آزار هم‌شهریانم و بنده شد. از مردم عزیز شهرم که طی این دو شب حضور این ناقابلان را با ممانت تحمل کردند، تشکر می‌کنم. از خودم نیز عذر می‌خواهم که چقدر تقابل با این بی‌مایگان ننسستم. در پایان به این نامستولان به دور از عشق و فرهنگ می‌گویم که قدمت هنر و هنردوستی در این خطه بیش از قدمت طاق بستان است که نه به زور از میان رفتنی است نه به بی‌حرمتی، آن‌جا باید برود هنر و فرهنگ نیست، بلکه شمایید.»

هشدار یک تهیه‌کننده؛ احتمال توقیف اموال ایران در صورت پخش سریال‌های بدون مجوز خارجی

خوشگذرانی با فیلم و سریال خارجی در غیبت کپی‌رایت

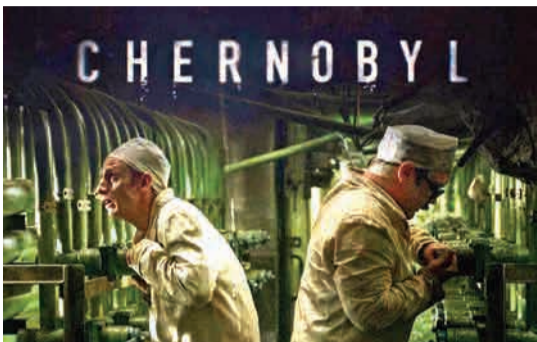
روی پرده آمده، یا بدون مجوز بوده یا این که مجوز آن را یکی از شرکت‌های واسطه در همین دویی و تر کپ‌اعطا کرده‌ونه کمپانی‌های اصلی.

ولی به هر حال همین نمایش کم‌جان و کم‌تعداد هم در تمام این سال‌ها دولت‌های وقت را وارد چرخه‌ای از شکایات بین‌المللی و تبعات گسترده حقوقی، از جمله جریمه و ضبط اموال کشورمان کرده است. ماجرای که از زمان نمایش فیلم اسکاری رقصنده با گرگ آغاز شده و تا این اواخر با طرح جدید اکران فیلم خارجی هم ادامه داشته است. «قصنده با گرگ» که نخستین فیلم آمریکایی است گفته می‌شود با پرداخت حدود سه‌هزار دلار روی پرده سینماها آمده. در دور اصلی اکران فیلم خارجی هم که با فیلم‌هایی مانند جان ویک، انتقام‌جویان: جنگ ابدیت و ونچستر آغاز شد شنیده‌ها حکایت می‌کنند که گران‌ترین رأیت متعلق به انتقام‌جویان سه‌بعدی بوده که از واسطه‌ای در دویی به رقم کمتر از پنج‌هزار دلار خریداری شده است.

این آمار و ارقام البته در دیگر کشورها فرق دارد. در بسیاری از کشورهای دیگر کمپانی‌های فیلمساز هالیوودی سال‌ها و ساختار نمایشی خود را در آن کشورها دارند، بنابراین مثل یک پخش‌کننده داخلی به نمایش آثارشان می‌پردازند و درآمدهای نجومی نیز به دست می‌آورند. مثلاً این روزها بازار چین با درآمد ده‌هلیلیون دلاری یکی از جذاب‌ترین بازارها برای هالیوود است، با کره و ژاپن یا همین ترکیه و امارات. اما اجرای اکران در ایران تفاوتی بنیادین با آن کشورها دارد.

چندفیلم با یک بلیت

درباره موسسه رسانه‌های تصویری که یک زمانی تنها مرجع پخش آثار سینمایی در قالب ویدیو بود، گفته می‌شود که بیشتر فیلم‌ها را با مجوز توزیع می‌کرد، با این توضیح که چون بیشتر فیلم‌ها را در فستیوال‌ها انتخاب و خریداری می‌کردند (مردور فیلم‌های منتشر شده نشان از این دارد که سینمای خاصی اولویت این سازمان بود و فیلم‌های تجاری یا هالیوودی در اقلیت محض قرار داشت) بنابراین قیمت‌ها نیز به همین نسبت پایین بود. چنان‌که گفته می‌شود گاهی این موسسه در ازای دریافت رأیت چندفیلم یک پخش‌کننده مبلغی در حدود صد یا دو سیست دلار پیشنهاد می‌داد.

خرید رأیت یک سریال آمریکایی بیشتر از سریال ترکیه‌ای یا کره‌ای است. مدیر کل تأمین برنامه صداوسیما در این مورد می‌گوید که «گران‌ترین سریال‌ها در منطقه سریال‌های ترکیه‌ای و آمریکایی هستند.»

تاج و تخت و چرنوبیل یک دلاری

صحبت‌های بحث‌انگیز مرتضی شایسته‌البنده ناظر بود به موسسات vod و سرویس‌های تعاملی که قیمت خرید آثار برای عرضه در این رسانه‌ها حتی در قیاس با تلویزیون نیز پایین تر است؛ با این که ذات این فضا موجب شده که شاهد شفافیت قیمتی چندانی در این حوزه نباشیم. در سه‌ماه گذشته، دو مجموعه پریننده «بازی تاج و تخت» و «چرنوبیل» از مهم‌ترین سریال‌هایی بودند که در این شبکه‌های اینترنتی داخلی پخش شده‌اند و بنابراین قیمت خرید رأیت آنها می‌تواند جذاب باشد. سعیدرجبی فروتن از مدیران و کارشناسان این حیطه درباره قیمت خرید رأیت آثار برای پخش در این سامانه‌ها با اشاره به نبود شفافیت می‌گوید که «این موسسات آن چنان پولی به اغلب آثار نمی‌دهند و معمولاً بر مبنای تعداد کلیک و دیده‌شدن فیلم در این سامانه‌ها به صاحبان آن پول می‌دهند و بنابراین گردآوری اطلاعات در این حوزه دشوار است.»

البته فراموش نکرده‌ایم که چندی پیش گرگاندگان یکی از این سرویس‌های تعاملی ادعا کرد که رأیت سریال‌ها گات را در اختیار دارد و نسخه دوبله شده سریال را با مجوز ارایه داده؛ موضوعی که بعد از پخش تنها دو قسمت توخالی بودنش اثبات شد و ارشاد جلوی پخش آن را گرفت. در حقیقت معقول و منطقی هم نبود تصور این موضوع که در روزگاری که مهم‌ترین بحث سیاسی روز تحریم‌های آمریکا است، طرف ایرانی توانسته باشد از یکی از بزرگ‌ترین تهیه‌کنندگان آمریکا رأیت پخش سریال محبوب این روزها رابه دست آورده باشد

سینمای ارزان‌هالیوود

قضیه تحریم‌ها الان حدود چهار دهه است در سینما مطرح است و در این مدت زمان طولانی با این که همواره قانون ممنوعیت پخش فیلم‌های خارجی این موضوع را در حاشیه قرار داده بود، اما حقیقت این است که هر زمان هم به هر بهانه‌ای فیلمی خارجی

گفت‌وگوی «شهروند» با مریم مجد، عکاس ایرانی که در جام جهانی فوتبال زنان حضور داشت

کسی نرسید اهل کجایی

◀ جدا از عکاسی همیشه فوتبال زنان را دنبال می‌کنم
◀ جام جهانی زنان به اندازه مردان تبلیغ نمی‌شود

شهروند | سال گذشته بود که در چنین مقطعی رسانه‌ها از حضور عکاسان دختر ایرانی در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه نوشتند و از آن به‌عنوان یک اتفاق بزرگ و مثبت نام بردند. این روزها ما خبر جالب‌تری به گوشمان خورد. یکی از عکاسان زن ایرانی برای عکاسی از جام جهانی فوتبال زنان ۲۰۱۹ راهی کشور فرانسه شده و توانسته لحظه‌های ناب دیدارهای پایانی این جام را با لنز خود ثبت کند؛ مسابقاتی که چند روز قبل با قهرمانی تیم آمریکا به پایان رسید. این اتفاق در شرایطی رخ داده که اثری از تیم ملی ایران در این مسابقات نبود و فوتبال زنان هم در ایران چندان پرطرفدار نیست، حتی رسانه‌ها نیز خیلی به این مسابقات نمی‌پردازند. اما گویا جام جهانی زنان آقدری برای این عکاس زن ایرانی جذاب بوده که تصمیم گرفته با هزینه شخصی راهی فرانسه شود و کار حرفه‌ای خود را انجام دهد. به همین بهانه دقایقی با مریم مجد، عکاس با سابقه ایرانی که مسابقات مهم جام جهانی ۲۰۱۹ زنان را عکاسی کرده، هم‌کلام شدیم. در ادامه مشروح گفت‌وگوی «شهروند» با او را می‌خوانید.

چه انگیزه‌ای باعث شد شما تصمیم به حضور در جام جهانی زنان و عکاسی از این مسابقات بگیرید؟
من از سال ۲۰۱۰ عضو فیفا شدم و هر تورنمنتی که در پیش است، درخواستی برای من می‌آید که می‌خواهم در آن مسابقات شرکت کنم یا خیر. جام جهانی فوتبال زنان هم یک تورنمنت بین‌المللی و بزرگ بود که تصمیم گرفتم مثل عکاسان دیگر از اقصای نقاط جهان خودم را به محل برگزاری مسابقات در فرانسه برسانم و کار خودم را انجام دهم.

قبل از حضور در این تورنمنت شناختی از فوتبال زنان داشتید؟
بله، من همیشه ورزش زنان را در داخل و خارج از ایران پیگیری می‌کنم. خیلی دنبال اتفاق خاصی در جام جهانی زنان نبودم. ۱۵، ۱۶ سال در حوزه ورزش زنان کار کردم و طبیعی است که علاقه داشتم باشم چنین تورنمنتی را از نزدیک ببینم و عکاسی کنم. البته با توجه به شرایط اقتصادی قطعاً هزینه‌های سفر که به صورت شخصی تأمین می‌کنم و

بر عهده خودم است را از زبانی می‌کنم و بعد تصمیم به حضور در مسابقات می‌گیرم.

وقتی بقیه خبرنگاران و عکاسان متوجه حضور یک عکاس ایرانی شدند، واکنش خاصی داشتند؟
خیر، اصلاً واکنش خاصی ندیدم. اصلاً ایرانی یا خارجی بودن مسئله نبود. کسی حتی از من نپرسید که از کدام کشور آمدم. این یک مسأله عادی است که یک عکاس ورزشی به واسطه شغلی که دارد، علاقه داشته باشد در تورنمنت‌های این چنینی حاضر باشد و عکاسی کند.

می‌توانید جام جهانی زنان را با جام جهانی مردان مقایسه کنید؟
متأسفانه سال گذشته نتوانستم به دلایلی در جام جهانی ۲۰۱۸ حضور داشته باشم. چون حضور در روسیه نیاز به تأیید فدراسیون داشت و یکی دیگر از عکاسان را جایگزین من کردند. با این حال معتقدم حال و هوای جام جهانی زنان نسبت به مردان متفاوت است و تبلیغات کمتری روی این مسابقات

می‌شود. مثلاً در سطح شهر هم چندان تبلیغات ویژه‌ای برای این مسابقات نشده بود و شاید به همین دلیل تماشاگران مسابقات هم کمتر از جام جهانی روسیه بود.

شما از چه مسابقاتی عکاسی کردید و کدام تیم برایتان جذاب‌تر بود؟
من از نیمه‌نهایی وارد مسابقات شدم و بازی‌های پایانی جام را عکاسی کردم؛ البته کل جام جهانی و فوتبال زنان را همیشه دنبال می‌کنم و برایم جذاب است. تیم مورد علاقه‌ام در فوتبال ایتالیا است؛ اگرچه تیم ملی ایران همیشه جایگاه ویژه‌ای برای من دارد. در این دوره هم معتقدم هلند تیم متفاوت و جذابی بود.

عکس‌هایی که گرفتید، در رسانه‌ای منتشر شد؟
بله، در روزنامه ایران ورزشی دیروز عکس‌هایم چاپ شد. کار کردن یا نکردن عکس‌های فوتبال زنان به نظر سردبیر هر رسانه بستگی دارد، البته فکر نمی‌کنم مشکلی برای انتشار این عکس وجود داشته باشد، چون فضا کاملاً ورزشی است.

مهیا کوباک: «من هیچ کدام از بازی‌های تیم لهستان در ایران را ندیدم. البته نه به خاطر این که به آن علاقه‌مند نبودم، بلکه

کارهای دیگری داشتم که باید انجام می‌دادم. حس خاصی بعد از تجمع هواداران ایرانی جلوی اتوبوس تیم نداشتم، چون نمی‌توانستم کاری انجام دهم. باز یکنانی که در اتوبوس بودند، باید بگویند که آیا شرایط به همان وخامت بود که قبلاً گفتند یا خیر. به نظر می‌رسد مصاحبه‌ای که من در مورد ایران انجام دادم، تأثیری در کم و زیاد شدن این گونه رفتارها از سوی تماشاگران ایرانی نداشته و چنین رفتارهایی از تماشاگران ایران، جای تعجب ندارد. من هیچ‌گونه صفحه اجتماعی ندارم، ولی می‌دانم چه بعد و چه قبل از مصاحبه من، ایرانی‌ها در صفحات هم‌تیم‌های من از الفاظ بد استفاده کرده‌اند. این اتفاق سال‌هاست که می‌افتد و خانواده من دائماً مسرود توهین قرار گرفته‌اند.»

مسعود تابش: «واقعا حکم سنگینی صادر شده است، قطعاً و صددرصد به آن اعتراض داریم. امروز هم در باشگاه جلسه‌ای در مورد این حکم برگزار می‌شود و آن را بررسی می‌کنیم. جرایم مالی سنگینی اعلام شده و ما اعتراض‌مان را نسبت به این مسأله پیگیری خواهیم کرد. ما یک بازی بدون تماشاگر شدیم، مربی ما و حتی کی‌روش استنلی یک جلسه محروم شدند، اما آن مربی که به سینه ناظر بازی زد، نمی‌دانم چه شد؛ حالا هم که او رفته است! آقای حسن‌زاده هم اعلام کرد و هم به خود ما گفت از امیرقلعه‌نویی به خاطر همکاری ممنون هستیم، اما پادشاه هم‌کاری و محرومیت و جریمه سنگین مالی بود!»